

Sygn. akt I ACa 812/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2013r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Ewa Tkocz (spr.)
Sędziowie:	SA Barbara Owczarek
	SA Lucyna Świdorska-Pilis

po rozpoznaniu w dniu 20 września 2013r. w Katowicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Z. D.

przeciwko B. M. (następcy prawnemu H. D.)

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach

z dnia 29 marca 2010r., sygn. akt II C 29/09

p o s t a n a w i a:

odrzuć apelację.

Sygn. akt I ACa 812/13

UZASADNIENIE

W dniu 24 maja 2010r. powód Z. D. wniósł apelację od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 marca 2010r., sygn. akt II C 29/09 (k. 360 – 364, 346). Apelacja została sporządzona przez ustanowionego dla powoda profesjonalnego pełnomocnika – adwokata. Skarżący na tym etapie postępowania nie domagał się zwolnienia od kosztów sądowych czy od samej opłaty od apelacji. Uścił natomiast w ustawowym terminie opłatę podstawową od tego środka odwoławczego w wysokości 30 złotych (k. – 369v.).

Sprawa została wszczęta w dniu 2 czerwca 2005r. (k. – 2). W toku postępowania powód zwalniany był sukcesywnie z kolejnych wpisów i opłat sądowych (k. 12, 79, 137). Pierwszy wydany w sprawie wyrok Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 lutego 2007r., sygn. akt II C 433/05 (k. – 60), został wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 18 grudnia 2008r., sygn. akt I ACa 596/08, uchylony, a sprawa przekazana do ponownego rozpoznania Sądowi pierwszej instancji (k. – 211).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja podlega odrzuceniu jako nienależycie opłacona.

Wszczęta przez powoda sprawa toczy się od dnia 2 czerwca 2005r., w jej toku powód zwolniony został od wpisu od pozwu (postanowienie z dnia 17 czerwca 2005r., k. – 12), opłaty od apelacji (postanowienia z dnia 1 czerwca 2007r., k. – 79) i opłaty od zażalenia (postanowienie z dnia 21 lutego 2008r., k. – 137).

Podnieść trzeba, że wymienione wyżej zwolnienie od opłaty od apelacji dotyczyło apelacji od pierwszego wydanego w sprawie wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 27 lutego 2007r., sygn. akt II C 433/05. Wynika to wprost z treści uzasadnienia postanowienia w tym przedmiocie, w którym Sąd stwierdził, że „Na tym etapie postępowania powód zobowiązany jest jedynie do uiszczenia opłaty od apelacji, która w tym stadium postępowania stanowi jedyne koszty sądowe jakie ma on obowiązek ponieść” (k. – 79).

Nie można w takich okolicznościach uznać, że udzielone zwolnienie od opłaty od apelacji z dnia 24 kwietnia 2007r. skierowanej przeciwko określonemu w niej wyrokowi, rozciąga się na ewentualne dalsze apelacje wnoszone w tejże sprawie przez powoda w przypadku uchylecia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Wobec powyższego uznać należy, iż powód nie został zwolniony od opłaty od apelacji wniesionej od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z dnia 29 marca 2010r. (k. – 346). Z uwagi na wskazaną wartość przedmiotu zaskarżenia (400.000 złotych) opłata powinna wynosić 20.000 złotych, przy czym za uiszczoną w ustawowym terminie uznać trzeba opłatę w wysokości 30 złotych (k. – 369v.). Brakująca część opłaty wynosi zatem 19.970 złotych.

Stwierdzić w tym miejscu przyjdzie, że z uwagi na fakt wniesienia apelacji przez adwokata, opłata ta winna zostać uiszczona w prawidłowej wysokości bez wezwania o jej uiszczenie. Niedopełnienie tego obowiązku fiskalnego prowadzi w rozpoznawanej sprawie do zastosowania rygoru z art. 130² § 3 k.p.c.

Powyższy przepis regulujący kwestię opłat sądowych od wnoszonych przez adwokatów, radców prawnych lub rzeczników patentowych środków odwoławczych i środków zaskarżenia (m.in. apelacji) został dodany do Kodeksu postępowania cywilnego w art. 126 pkt 12 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398), która weszła w życie w dniu 2 marca 2006r. Zgodnie z art. 149 ust. 1 tego aktu prawnego w sprawach wszczętych przed dniem jego wejścia w życie stosuje się, do czasu zakończenia postępowania w danej instancji, dotychczasowe przepisy o kosztach sądowych.

Oznacza to, że od chwili wniesienia pierwszej apelacji (25 kwietnia 2007r., k. – 162) od pierwszego wydanego w sprawie wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach, przepis art. 130² § 3 k.p.c. miał zastosowanie w rozpoznawanej sprawie ze wszystkimi wynikającymi z niego konsekwencjami.

Wprawdzie w toku sprawy przepis ten został na mocy art. 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 grudnia 2008r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2008r., Nr 234, poz. 1571) uchylony, niemniej jednak zgodnie z art. 8 ust. 1 tej ustawy nowelizującej jej przepisy stosuje się do postępowań wszczętych po dniu jej wejścia w życie (1 lipca 2007r.).

Wobec faktu, że niniejsza sprawa została wszczęta w czerwcu 2005r., a więc przed dniem wejścia w życie ustawy z dnia 5 grudnia 2008r., zastosowanie znajdzie przepis art. 130² § 3 k.p.c., a zatem bez wezwania profesjonalnego pełnomocnika powoda do uzupełnienia opłaty od apelacji, środek zaskarżenia jako nieopłacony w terminie winien zostać odrzucony.

Dla zachowania powyższego terminu nie miał znaczenia fakt, że w zarządzeniu z dnia 26 maja 2010r. (k. – 366) w sposób nieprawidłowy przyjęto, iż powód został zwolniony od opłaty od apelacji, ani też uiszczenie części należnej opłaty od apelacji w wysokości 30 złotych, albowiem pismem, które nie zostało należycie opłacone jest zarówno pismo,

od którego w ogóle nie została uiszczona opłata lub opłatę uiszczono po upływie terminu, jak i pismo, od którego wniesiono opłatę w niepełnej wysokości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 marca 2008r., II PZ 1/08, OSNP z 2009r., Nr 11 – 12, poz. 147).

Sąd Okręgowy winien był w tych okolicznościach zastosować art. 130² § 3 k.p.c. i odrzucić apelację jako nieopłaconą. Taki sam obowiązek spoczywa na sędzie odwoławczym z mocy art. 373 k.p.c., nakazującym odrzucenie na posiedzeniu niejawnym apelacji, jeżeli ulegała ona odrzuceniu przez sąd pierwszej instancji.

W związku z powyższym, w oparciu o art. 373 k.p.c. w zw. z art. 130² § 3 k.p.c. Sąd Apelacyjny orzekł jak w sentencji.